

Michael Cobabus

Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Michael Cobabus, S.S. Theol. D. & P. Omnium ordinum Cives Academicos Ad Festum Solemne Sancti Spiritus, Feriis his Pentecostalibus pie sobrieque celebrandum Serio hortatur

Rostochii: Kilius, 1673

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735986584>

Druck Freier Zugang

PROGRAMMA

132.

B
E

Quo
RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
MICHAEL COBABUS,

S. S. Theol. D. & P.

Omnium ordinum CIVES ACADEMICOS

Ad

Festum Solemne

SANCTI SPI-
RITUS,

Feriis his Pentecostalibus piè so-
briè celebrandum,

Seriò hortatur.

ROSTOCHII,
Typis, JOHANNIS KILII, Universit. Typogr.
Anno MDC.LXXIII.

1673

R.U.-Progr 1673/8

.50.
Solemnis dies Pentecostes nos de
multis rebus admirandis, utilibus, &
necessariis commonefacit, quibus
ad vitæ sanctimoniam, invocatio-
nem, & glorificationem DEI, humi-
litate, modestiæ, sobrietatis, per-
severantiæ in bono, aliarumq; vir-
tutum amorem invitamur, & accendimur. Duæ au-
tem illustres, & admirandæ DEI manifestationes die
Pentecostes Sacratissimo, & verè memorabili factæ
sunt. In Veteri Testamento anno à primâ creatione
2453. die 50. post Pascha primum DEUS in cacumine
montis Sinai, congregatis omnibus Israëlitis tanquam
testibus tantæ rei, inter fulgura, & tonitrua legem, quæ
esset vitæ humanæ norma, singulari maiestete, & voce
terribili cum clangore tubæ, populo Israëlitico tremen-
te, metuquè exanimato, solemniter promulgavit. Et si
enim Lex immota, & æterna justitiæ divinæ regula in
ipsâ creatione hominum mentibus inscripta, & in Ec-
clesiâ DEI semper voce divinâ patefacta, & repetita
est; tamen, cum mens humana per peccatum densis-
simis tenebris sit involuta, DEUS solemni, & admiran-
dâ promulgatione integram Legis notitiam instaura-
vit, ut illa, quæ per peccatum corrupta, & extincta e-
rant, iterum manifestaret, suamquè iram adversus
peccatum, omnibus monstraret, atque eo modo ad ve-
ram nostræ infirmitatis agnitionem nos deduceret,
ut

ut, peccato agnito, ad Christum confugeremus, qui nos liberavit à maledicto factus pro nobis maledictum, sequè Legi subjecit, ut eos, qui sub Lege erant, redimeret. In Novo Testamento Die Pentecostes, ingenti Hominum concursu ex omnibus terris frequentato in monte Sion Urbis Hierosolymæ admirandâ prorsus ratione Servator noster, cum in cœlum ascendisset, suis Apostolis misit Spiritum Sanctum, specie visibili, Spiritum Patri, & Filio coæternum, co-essentialem, unius ejusdemq; gloriæ DEUM, qui à patre & Filio procedit, qui est creator omnium, cordumquè scrutator, qui locutus est per Sanctos Prophetas, & nos per verbum, & Sacramenta regenerat, illuminat, & Sanctificat, qui accendit in nobis veram DEI agnitionem, invocationem, & cæteras DEO placentes Virtutes, ut, voluntate DEI bonâ probatâ, ei nos sistamus hostiam vivam, Sanctam, & acceptam. Hic repente sonitu velut venti vehementis flatu in dissectis Linguis flammantibus sese conspiciendum præbuit, ac omnes virtute suâ replevit, seditquè super singulos, atque per illos, quibusque donis ac Linguarum peregrinarum extraordinario, & necessario dono instructos, prout placuit, locutus est magnalia DEI. Hic Sanctorum Apostolorum corda verâ animi fiduciâ adeo corroboravit, ut absque omni trepidatione in publicum prodierint, & constantissimè Evangelium annuntiaverint, cum Judæis, tum gentibus, nihil nequè Edi-
cta

Sta Concilii Seniorum Israël, neque plagas, neq; mor-
tem ipsam formidantes. Hic non tantum Sanctos A-
postolos, sed etiam alios fideles variis donis exornat,
nam huic quidem, ait Paulus, per Spiritum datur sermo
Sapientiae: alii verò scientiae secundum eundem
Spiritum: alii verò fides per eundem Spiritum:
alii verò scientiae secundum eundem Spiritum;
alii verò fides per eundem Spiritum: alii verò dona
sanationum per eundem Spiritum: alii verò facul-
tates edendarum virtutum: alii verò Prophetia: alii
verò discretiones Spirituum: alii verò genera Lingua-
rum: alii verò Interpretatio Linguarum. Sed omnia
hæc operatur unus atque idem Spiritus, dividens sin-
gulis, prout vult. Hic testimonium dat Spiritui no-
stro, quòd simus filii DEI, & cum fiducia clamare pos-
simus Abba Pater. Corda agnitione misericordiae di-
vinæ lætificat, & tranquillitate conscientiae, quæ vitæ
coelestis initium est, suaviter perfundit. Dilectione
DEI, & proximi, ac Spirituali fortitudine nostra corda
accendit, ne periculis, minis, armis, cruciatibus & sup-
pliciis deterreamur, & frangamur, sed ut timiditate,
depositâ, animosi stemus, & pro iustitiâ, ac DEI gloriâ,
etiamsi fremat mundus, & orcus, fortiter, & intrepide
pugnemus. Furores iræ, libidinum, incendia, turpi-
tudinem, & efferos mores, distortos affectus, omnes-
que immoderatos motus DEO adversos, & tam pu-
blicæ

blicæ, quàm privatæ rei p̄nitiosos in nobis comprimit
& emendat; motus autem divinæ voluntati congru-
entes in nobis excitat, & fideles in unitate fidei con-
gregat. Infirmiitati nostræ in rebus adversis opitulatur,
& pro nobis interpellat gemitibus inenarrabilibus, in-
spirans nobis desiderium Sanctum, & affectum pium,
ut ipsi obsequentes secundum Spiritum ambulemus;
fidem Bonorum Operum studio, vitæ què Sanctimo-
niâ demonstramus, omniquè virtutum genere legi
divinæ obtemperare annitamur, militemus bonam
militiam, retineamus fidem, & bonam conscientiam.
Etsi enim dona Spiritus Sancti in nobis non sunt in sum-
mo gradu, cum peccatum nobis adhæreat; consilia ta-
men, studia, & actiones nostras ipse in nobis ita mode-
ratur, ut novus homo principatum obtineat; Verus
autem coërceatur, & dometur. Illis igitur Spiritus San-
ctus non datur, qui carnis cupiditatibus securè indul-
gent, & peccata manifesta ex lege nolunt agnoscere.
Quemadmodum enim vulnus non curatur, cum regi-
tur, vel dissimulatur; ita conscientia angores per Spi-
ritum Sanctum non auferuntur, cum sordes negantur,
& iudicium DEI contemnitur. In fidelium autem cor-
dibus operatur charitatem, gaudium, pacem, bonita-
tem, benignitatem, & similia. Nam fructus Spiritus, ait
Apostolus, est charitas, gaudium, pax, bonitas, lenitas,
benignitas, fides, mansuetudo, temperantia, fructus e-
nim Spiritus situs est in omni bonitate, justitiâ, & ve-
ritate,

ritate. Hæc & similia, quæ plura, & præstantiora sunt, quàm ut cogitatione assequi, multò minus humani sermonis penuriâ eloqui quis valeat, hodierna Festi solemnitas nobis in verâ pietate consideranda, meditando, & cordibus nostris insigenda proponit, atque à nobis postulat, ut conciones, lectionesq; Sacras hisce diebus totoquè vitæ tempore reverenter, assidue, & attentè audiamus, meditemur, & totam vitam nostram ad præscriptum verbi divinitus traditi instituamus. Hortamur igitur, & obsecramus Cives nostros ut voluntati divinæ novâ obedientiâ obtemperent, & à Spiritu Sancto se doceri, & regi, ardentibus votis petant, hoc Festo, & sequentibus vitæ temporibus: Nam Spiritus Sanctus est Spiritus gratiæ, qui restatur in fidelium cordibus de gratiâ comprehendente regenerationem, remissionem peccatorum, donationem justitiæ, & vitæ æternæ, liberationem ab irâ DEI, & Legis maledictione: est Spiritus Sanctificationis, Spiritus DEI, Spiritus Filii DEI, Spiritus adoptionis, Spiritus potentiæ, & dilectionis Fœdissimæ igitur turpitudinis, & extremæ iniquitatis est, hoc Festo, quod nos commonefacit, de Christi ineffabili erga nos bonitate, animum non excitare ad pias meditationes, gratiarum actionem, & ardentis preces, ut Spiritus Sanctus in cordibus nostris jugiter habitet, mentes, Studia, consilia, & actiones nostras ita gubernet, ut DEO sint gratæ, ac legi ipsius conformes, nobisque, & aliis salutares;
Nam

Nam Spiritus Sanctus in cordibus nostris vult excitare hodiè,
omni què tempore, verum timorem DEI, veram fidem, & a-
gnitionem misericordiæ, quam nobis æternus pater propter
filium promisit, mentes què nostras illuminare, ut mores no-
stros ad veram pietatem, & modestiam componamus, & quic-
quid honestati, ac Virtuti viam præcludit, seduli effugiamus,
sicut hujus Festi solennitas, & nostra religio postulat. Certum
autem est, iis tantùm dari multiplicem Spiritus Sancti gratiam,
qui ipsam appetunt, & desiderant, nullo què fastidio repudiant,
eos què esse vera Spiritus Sancti domicilia, qui resistunt vitio-
sis inclinationibus, dubitationibus & similibus, sicut Apostolus
docet: Si actiones carnis Spiritu vivificabitis, vivetis. Fugia-
mus igitur peccata, quæ gratiosissimum illum Hospitem, cujus
templum sunt corpora nostra, à nobis expellunt, ejus què ha-
bitationem contaminant, & dignitatem nostri ordinis defor-
mant. Nam peccati servitute nihil est deformius: ipsum pec-
catum in se est turpe, & abominandum, est *ἀναζωοποιία* impuritas,
est *ἀνομιὰ ἐς ἀνομιάν* aberratio ad aberrationem. Ei, qui servit, in-
tristissimo, & abjectissimo statu versatur, & damnatoriæ senten-
tiæ legis, morti què æternæ subjacet, ac testatum facit, se carere
fide justificante, & indignum esse conversatione fidelium, neq;
à bono Spiritu gubernari. Peccato autem serviunt omnes,
qui repugnante conscientia, in illius tenebris, & voragine se-
mer ipsos turpissimè detinent: qui non agnoscunt, neque con-
siderant, quàm augustè, plane què; cælesti vocatione vocati
sunt ad cœtum & communionem sanctorum, sequè virtute
Spiritus Sancti adversus insidias, & technas hostis infernalis,
ac mundi peccati què; blanditias munire detrectant. Omnes
fatemur, DEUM hodie multis plagis Christianos a peccatis no-
toris ad veram pœnitentiam, vitæ què sanctimoniam retrahere.
Ecclesia justissimè dolet, quòd perniciosissimis opinionum &
certaminum confusionibus non tantùm multa bona ingenia
a stu-

a studio Veritatis Evangelicæ absterreantur, sed etiam Politi-
ci & Principes Viri ita perturbantur, ac offendantur, ut animo
alieniore erga veram religionem efficiantur. Quemadmodum
enim nihil jucundius, nihil utilius est studio doctrinæ Evan-
gelicæ, quâ DEUS se, suamquè voluntatem nobis benignè,
manifestavit; ita nihil tristius, nihil perniciosius piis menti-
bus accidere potest, quâ cum audiunt, Concordiam in Ecclesiâ
Christianâ, certaminibus, Diaboli instinctu, scindi, & contentio-
nibus conturbari. Neque quis tam ferus esse potest, qui non
mæstissimo pectore intueatur tristissimos casus, & calamitates
horum temporum, quibus integræ provinciæ, & civitates in-
numeræ concutiuntur, atque Scholæ & Ecclesiæ bene consti-
tutæ labefactantur, & diruuntur. Satis spectata, & audita est
atrocissima Turcarum, aliorumquè hostium Tyrannis, & hor-
ribilis immanitas innumeros homines Christianos crudeliter
mactans, & in tristissimam, ipsâquè morte graviolem servitutem
abigens, & vendens. Nihil itaque magis necessarium est, quàm
ut deploremus nostram negligentiam, quòd beneficia im-
mensa Spiritus Sancti non debita devotione consideramus
neque nos excitamus ut reverenter, & submissè, sicut pias men-
tes decet, petamus tanta Spiritus S. bona. Hanc negligentiam
nostram nunc ipsi accusemus, & pie deploremus; Discamus
servire DEO, & nos excitare promissionibus divinis
Spiritus Sancti gratiam afflictis, & contritis
pollicentibus.

P.P. sub sigillo Rectoratus, die 18. May.

Anno 1673.

Nam Spiritus Sanctus in cordibus nostris
omni què tempore, verum timorem DEI
agnitionem misericordiae, quam nobis ac
filium promisit, mentes què nostras illum
stros ad veram pietatem, & modestiam con
quid honestati, ac Virtuti viam præcludit
sicut hujus Festi solennitas, & nostra religi
autem est, iis tantum dari multiplicem Spi
qui ipsam appetunt, & desiderant, nulloqu
eos què esse vera Spiritus Sancti domicilia
sis inclinationibus, dubitationibus & simil
docet: Si actiones carnis Spiritu vivificabi
mus igitur peccata, quæ gratiosissimum illu
templum sunt corpora nostra, à nobis ex
bitationem contaminant, & dignitatem ni
mant. Nam peccati servitute nihil est def
catum in se est turpe, & abominandum, est
est *ἀνομία ἐῖς ἀνομίαν* aberratio ad aberration
tristissimo, & abjectissimo statu versatur, &
riae legis, morti què aeternae subjacet, ac test
fide justificante, & indignum esse conversari
à bono Spiritu gubernari. Peccato aute
qui repugnante conscientia, in illius tene
mer ipsos turpissimè detinent: qui non ag
siderant, quam augustè, plane què; caelesti
sunt ad coetum & communionem sanctor
Spiritus Sancti adversus insidias, & tech
ac mundi peccati què; blanditias munire d
fatemur, DEUM hodie multis plagis Christi
toris ad veram paenitentiam, vitam què sancti
Ecclesia justissimè dolet, quod perniciosiss
certaminum confusionibus non tantum n

e hodiè,
m, & a
propter
ores no
& quic
giamus,
Certum
gratiam,
udiant,
nt vitio
postolus
Fugia
n, cujus
sque has
s defor
um pec
puritas,
ervit, in
senten
e carere
m, neq;
omnes,
gine se
ue con
vocati
virtute
fernalis,
Omnes
atis no
rahere.
num &
ngeniam
a stu-

